

● ИДЕМО НА ПОДВИГ ШОСТИЙ

РОЗПОВІДЬ ПРО ГІРНИКІВ

ОЛЕКСАНДРІЙ

(Читай на 2-й стор.)

МОЛОДШИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання IX.

№ 59 [915].

ВІТРОК, 21 ТРАВНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

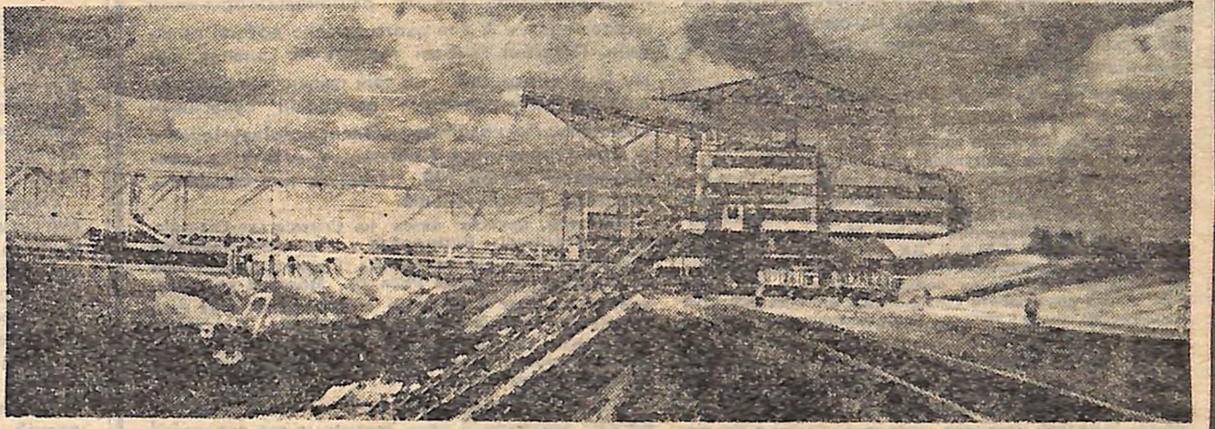
САЛЮТУЄ ПІОНЕРІЯ

Піонерське свято минулої неділі в обласному центрі розпочалося урочистим маршем святкових колон. Почесне право представляти юних ленінців нашого міста здобули кращі з кращих — від кожної дружини по 30 хлопчиків і дівчаток.

І раптом тиша. Застигли піонери, віддаючи шану загиблим воїнам. Біля Вічного вогню лягають вінки живих квітів. Твердо карбують крок юні ленінці, ступаючи за своїми вожаками-комсомольцями. Святкові колони входять в

парк імені Леніна. Знов квіти. Голова міського штабу піонерської організації, учень 7 класу 34-ої школи С. Онищенко віддає рапорт першому секретареві міському комсомолу А. Ніцою. Він звітує перед комсомольцями про добрі піонерські справи, звершені в ювілейний комсомольський рік. А школярам є чим похвалитись: десятки тонн металевого лому, макулатури, склабово зібрано їх руками. Цим не обмежується піонерська активність і кмітливість. Загони шефствують над шля-

хами, вулицями міста, парками і скверами. В цей святковий день кожен юний ленінець відчуває задоволення від усвідомлення того, що у великій будові, ім'я якої — грядучість є і його частка. Потім у піонери приймали кращих жовтенят міста. В урочистій тиші прозвучали схвалювані і піднесені слова: «...Перед лицем своїх товаришів урочисто обіцяю...» Це клятва бути вірним великій справі Леніна. Л. САМАРСЬКИЙ, юнкор.

В ОНА ВИЙШЛА з Ленінської кімнати. А навстріч їй — Люда Балюк, секретар комсомольської організації цеху.

— Танько, слухай, що я маю сказати, — по-змовницьки почала Люда. — Нам вручатимуть. Так і сказали мені. На нашій ділянці найвища культура виробництва.

— Ти що? — Так, так... І закружляли обидві між вухатих фікусів.

— Навіжена! Задавиш мене, — проситься Люда.

— Це ж чудово, Людко, ура! —

а вони кепкують. А цей Віктор... Замкнутий, сторониться товаришів по роботі, до всього байдужий. Часто бачила, як густо тінь падала на обличчя юнака. Чому такий? Що з ним? Віктор почав робити прогули, випивати.

Одного дня вирішила поговорити.

— Що з тобою?

— Нічого особливого...

— Чому вчора на роботі не був?

— А яке ти відношення маєш до цього, власне кажучи? — змряв її поглядом.

— Найпряміше!.. Он Люба Красюк після зміни годинами ще на

ці. — Не буде більше такого... Слава! Честі! Ну, пробач...

А сьогодні, бач, вже газету напросився писати. Зовсім змінився...

Штаб прожектористів механоскладального цеху діє оперативно. А це значить: бракові — заслон, втраті робочого часу — заслон, порушенням трудової дисципліни — заслон.

Був такий випадок. Майстер лінії крилатки Юрій Рудченко і майстер кришки водопомпи Михайло Самченко не мирилися між собою. Наче оті жінки з Кайдашевої сім'ї. Ті не хотіли сіни підмітати, а наші майстри не хотіли ділянку між лініями прибирати.

— Це твоя! — кричить Рудченко. — Ні, не моя, а твоя, — відповідає Самченко.

Ось і примітили їх «прожектористи». І тепер товариші вирішили, кому що робити.

Потрапляють «прожектористам» ті, що запізнались на роботу, вони не просто «блискавку» випускають, а слідкують, щоб керівники цеху вживали певних заходів.

Часто дехто дивується: в цеху майже одні хлопці, а її, Таню, слухають. Допомагають і культпоходи організувати, і мандаринки за місто, і активну участь в громадському житті беруть. Її зрозуміли, полюбили, як товариша, комсомольського ватажка. Зовуть вони її просто — Танюкою.

Чи подобається Тані ця робота? Мабуть, так.

А на минулих звітно-виборних зборах її знову обрали комсоргом. Без вагань. Одноголосно. В організації тепер новий склад. Багато хлопців з цеху пішли в армію. На їх місце прийшли новенькі. Знову — все спочатку. Тільки тепер Таня почуває себе впевненіше, сміливіше.

Ті, через кого вона плакала, кого захищала, з ким працювала, відпочивала, — служать. Пишуть їй листи. Адже не так просто забути тих, кому віддана хоч би крихта душі. І не так просто звикати до нових, навіть коли за плечима вже є досвід.

В. МАЛЯВКІН, член комітету комсомолу. м. Кіровоград, агрегатний завод.

ПРОСТО ТАНЬКА

все ще не випускає її з обіймів дівчини.

— Тихіше! Це поки що таємниця. Зрозуміла? — з виглядом старшої подруги застерігає секретар комсомольської організації.

— Зрозуміла, зрозуміла, — погоджується Таня.

Втихомирилися. Знову в руках Тані деталі аж витанцювують.

Трохи згодом підійшла до Миколи Сичова.

— А я хотів до тебе йти... Порадитись треба, що в «Прожектор» поставити.

— Дамо про контрольну перевірку деталей.

— Я планував сьогодні розпочати, але хлопці на спортивні змагання пішли...

— Допоможу. В мене є час, — став поруч Віктор Солодянкін.

— Гаразд, Вітю, після роботи — за газету, — сказала останнє слово Таня.

Ненароком — вже мала відійти від хлопців — усміхнулася. Бо ж таки тішилась, що вони беруться без нагадувань за потрібну справу. А було ж...

...Її обрали комсоргом. В цеху хлопців багато. Хто з них комсомолець, хто ні — не знала. Підійде,

ІДУТЬ ХЛОПЦІ СЛУЖИТИ

Травень озвався стоголоссям, потону в піснях, закружляв у веселій тавцях, розквітнув вишіваними рушниками. Встелались дороги квітами, по яких ідуть на службу в армію молоді кировградці. Цієї весни вперше, згідно із «Законом про загальний військовий обов'язок», призов в лави Збройних Сил проходить у травні. І везуть поїзди юних степівчан у різні куточки країни, де вони будуть нести службу, стоячи на варті миру і безпеки Країни Рад.

Проводжаючи хлопців, батьки, рідні, друзі, земляки бажають їм щасливої дороги, відмінної служби, успіхів у ратній праці. В усіх містах і селах області проводив в армію проходять урочисто, святково. Наш кореспондент зв'язався телефоном з кількома райвійськоматами і райкоматами комсомолу і попросив відповісти, як проводжають там юнаків в армію.

БОБРИНЕЦЬ. Тут відбувся мітинг, присвячений провадом в армію. Мітинг відкрив завідувач відділом пропаганди і агітації райкому партії В. Костюк. З побажаннями і напутнім словом виступили райвійськомком В. Білецький, перший секретар райкому ЛКСМУ В. Кришевич, офіцер запасу А. Секкер. Від імені призвонників учень училища механізації сільського господарства Віталій Кирилов заповнив земляків, що воїни будуть чесно нести службу, пильно стояти-муть на варті завоювань батьків.

ОНУФРІВКА. Заповзятих юнаків провели нещодавно в армію онуфривці. Це кращі молоді люди району, здебільшого — механізатори. Серед них слюсар райоб'єднання «Сільгосттехніки» Микола Бицюк, тракторист колгоспу «Дружба» Олексій Сирота, механізатор Микола Дехтарьов з артілі «Путь Октябрю». Всі майбутні воїни — комсомольці, спортсмени розрядники, значкісти комплексу ГЗБ.

Перед від'їжджаючими виступили з концертом учасники художньої самодіяльності районного Будинку культури.

ВІЛЬШАНКА. Колгоспники артілей імені Горького та імені Телішевського провели на службу своїх юних земляків. Односельчани дали призвонникам накази, вручили подарунки. В цих артілях уже стали традицією колгоспні проводи в армію.

ГОЛОВАНІВСЬК. У селищі Побужжя — свято. Сьогодні тут проводжають на військову службу хлопців. Теслярю бетоннику Віктору Полищуку бажають відмінної служби начальник будівельного управління № 6 В. Бабін, начальник ділянки М. Кравченко, секретар комсомольської організації Олександр Малова. Квіти встеляють шлях майбутніх воїнів.

Провести механізаторів Сергія Зборовського і Олександра Горбачова прийшла вся тракторна бригада колгоспу «Україна». Тут же хлопці передали свої трактори випускникам Голованівського сільського профтехучилища № 8. Наказували: бережіть техніку, працюйте сумлінно.

ЩО ДОБУВАЮТЬ У ШАХТІ?

Того дня наша Олександрія наче помолодшала років на тридцять. Її можна було порівняти чи з Зіною Мухаловою, чи з Галиною Петіною, чи з Марією Донець. Бо ж саме ці дівчата 30 років тому були такими ж молодими, повними енергії, сили і краси, як і наше сьогоднішнє місто. Це ж вони — ватажки молодіжних бригад, комсомолки по крові своїй — у важкому 1947 були на мирній передовій — відбудували зруйновані і понівечені шахти рідного міста.

Щіхо не забув і ніколи не забуде тих років. Відпочивати майже не доводилось. «Крайні потрібні вугілля, багато вугілля» — ці слова жили у серці кожного і молодого олександрійця. І не дивно, що норми виконувалися на 200 процентів. Не дивно тому, що буває такий час, коли людина забуває про своє особисте, повністю віддаючи себе своїй Батьківщині. Ні, вона не думає тоді про нагороди, премії, вона знає єдине — треба.

А нагорода приходить потім — як законмірне явище, як наслідок. І тільки пізніше вже замислюєшся над природою подвигу над причинами, які викликали його.

За відбудову шахт Олександрійській міській комсомольській організації було вручено Червоний прапор ЦК ВЛКСМ.

А через 10 років комсомол республіки був нагороджений орденом Леніна за будівництво шахт на Донбасі. І серед ентузіастів, які першими поїхали на здійснення цього нового подвигу було 59 олександрійців. І в тому ж таки році машиніст екскаватора Семенівсько-Головківського вугільного розрізу Михайло Чирва був удостоєний вищої урядової нагороди — золотої зірки Героя Соціалістичної Праці. Хлопцеві тоді йшов 28-й рік.

І це не просто хроніка подій, це — наше сьогоднішнє життя, це наші шахтарські будні. Будні, які рано чи пізно назвуть подвигом...

І в той день ми згадували про минулі роки з високої трибуни урочистих зборів у міському Будинку культури, де комбінату «Олександріявугілля» — переможцю всесоюзного змагання вугільників — було вручено перехідний Червоний прапор Міністерства вугільної промисловості СРСР і ЦК профспілки працівників вугільної промисловості, і потім, коли розходилися невеличкими групами по домішках. Адже в цій перемозі велика доля роботи сьогоднішніх олександрійських молодих шахтарів і тих, які були молодими у сорокові та п'ятдесяті роки.

Так, так — вони разом йшли й на цей рубіж, як і зараз однією кагортаю йдуть на новий — на свій шостий подвиг. Бо однією з законмірностей кожного нового подвигу є те, що він вбирає в себе всю добру спадщину попередників тих, які запалили невмирущий і високий вогонь шахтарської слави. І не випадкове нове піднесення панує зараз серед комсомольців і молоді Олександрії, які готуються гідно зустріти 50-річний ювілей Ленінського комсомолу. Воно продикувано нашими буднями. Змістом всього нашого буття.

І вже зовсім не випадково стала ініціатором змагання на честь цього ювілею комсомольсько-молодіжна бригада електровоза № 6 Бандурівського вуглерозрізу, яку очолює Микола Устенко.

Мені зараз пригадується початок цього року. Страшні завірюхи у лютому і багнюка на початку березня. Неймовірно важкі умови для роботи екскаватора. І саме в цей важкий час восьмеро хлопців зібрався разом на свою раду. Я був разом з ними. Радились, міркували, зважу-

вали і підраховували. Звичайно, більш за все — підраховували, бо взяти зобов'язання, щоб виконати річний план до ювілею комсомолу — цього ще замало. Головне — реальні можливості. От про них і йшла ось час мова. Підраховували, що кожного місяця треба виконувати план не менше як на 119 процентів.

Проте в житті виходило не так гладко, як на папері. Перший місяць видався дуже важким, та хлопці не розгубилися, не склали руки. І це я вважаю пайцїнішою якістю, коли людина в складних умовах уміє бачити світлий обрій своєї перемоги. Таке можуть робити тільки фанатики у найкращому розумінні цього слова, люди, які до кінця віддані своїй гірничій професії. І оце нещодавно бригада Миколи Устенка звітувала перед своїми друзями, підшефним класом Олександрійської школи-інтернат. Їм було не соромно подивитися у вічі молодим товаришів. Квітневий план виконали на 129 процентів. Хіба таке назвемо випадковістю? Аж ніяк.

І якщо уважно вдиватися у наше сьогодні, то можна побачити і переконатися в тому, що не тільки авпертїстю і сумлінністю досягають справжніх успіхів. На перший план сьогодні висувається творчість молодих, їх вміння вдосконалювати свою роботу раціоналізаторськими пропозиціями. А для цього замало доброї практики. Потрібні глибокі теоретичні знання. Тому й не дивно, що на свій подвиг шахтарська молодь їде у повному озброєнні сучасними знаннями. По комбінату «Олександріявугілля» в аспірантурі вчиться 7 чоловік, в інститутах і технікумах — понад 700. І серед них більшість, звичайно, комсомольців.

Прагадую, прийїах якось на Семенівсько-Головківський вуглерозріз. Розмовляли з секретарем партійної організації про раціоналізаторів. І одне з перших він назвав прїзвище Бориса Рїббаки. Молодий хлопча, комсомолець, ще й двадцять, мабуть, нема, а на його рахунок за 1967 рік п'ять рацпропозицій. А в цьому році — вже дві. Економічний ефект від них чималий. Люблять хлопця на розрізі, поважають, цїнують, як вдумливого робїтника.

І саме, такі сьогодні йдуть на новий подвиг. Бо наш завтрашний день ставитиме ще складніші завдання, розв'язати які зможуть тільки високоосвічені люди.

І саме таким довіряють вже сьогодні вирішувати проблеми майбутнього завтрашнього дня. А його вже можна побачити і в Морозівці, де незабаром буде найбільший на Україні вугільний розріз. Поки що тут монтують унікальний роторний екскаватор. І попереду йдуть комсомольці: майстер Анатолій Холохолокко, виконроб Микола Коротинський. І на будівництві однієї з найбільших у країні по видобутку бурого вугілля Світлопольської яскраво вимальовується обрїй нашого завтра. І ті, що після нас будуть йти на наступний подвиг вже сьогодні заглядають нам у вічі, приглядаючись до нас.

І. УРИЦЬКИЙ,
перший секретар Олександрійського МК
ЛКСМУ.

ЧИТАЧ ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ

Кожного разу, як тільки «Комунарка» (так називають у нас газету «Молодий комунар») вмищує на своїх сторінках виступи з приводу статті т. Євсєєва, у вчительській нашій школі розгортається гаряча суперечка.

Проблема боротьби за міцні і сталі знання, звичайно, не нова. Всі ми знаємо, що міцні знання залежить, перш за все, від учителя, від його педагогічної майстерності, ерудиції, вміння прищепити інтерес до свого предмету.

Цілоком вірно пише Олександр Моторний, що боротьба за міцні і сталі знання спільна справа вчителів, батьків, громадськості, комсомолу. Це питання вже давно стоїть в центрі уваги педагогічних колективів.

Великих успіхів домагаються ті вчителі, які з перших днів перебування дитини в школі розвивають у неї почуття відповідальності за навчання. Кропітка робота вчителя в підготовці до уроку, в майстерності викладу його, організація закрїплення і систематичне повторення — все це дає свої результати.

Від дальшого удосконалення педагогічної майстерності вчителя, творчого розвитку педагогічної думки можна чекати більших успіхів. Але проблема «трішки» лишається навіть у кращих вчителів не розв'язана.

Очевидно, слід врахувати і суб'єктивні дані дітей. Адже в число таких, які навчаються на «три» в Долинському районі — половина. Допускаємо, що половина середніх учнів стали «жертвою» поганих вчителів. А друга половина?

Нам здається, що автор статті «Середній учень — середній спеціаліст — середній інтерес у житті» порушив важливе питання, яке хвилює всю громадськість і, зокрема, нас, вчителів, взяв велику сміливість на себе за саму назву статті і за її узагальнення, до яких він дійшов, розвиваючи думку про боротьбу за успішність учнів. Кого може перекопати т. Євсєєв, що середній учень — середній спеціаліст?

Взяти з практики нашої школи. Кращий механізатор нашого радгоспу Микола Жук вісім років тому закінчив десять класів в основному з середніми оцінками. На службі в Радянській Армії був відмінником бойової і політичної підготовки. Тепер він увесь від-

дається своїй справі, хороший сім'янин. Своєю працею служить зразком для інших.

Микола Хлопук, недвлячись на своє старання, на допомогу вчителів, не міг добре вчитися. Закінчив 8 класів на «3», але на «відмінно» оволодів спеціальністю тракториста, добре працював у радгоспі. Тепер служить в Радянській Армії. Командування частини, в якій перебуває Микола, надає подяки батькам за виховання сина, за те, що він відмінно оволодіває військовою техніку.

Олександр Наумич — кращий дояр радгоспу, його портрет красується на Дошці пошани району, а був він середнім учнем. Таких фактів без-

СЕРЕДНІЙ УЧЕНЬ — СЕРЕДНІЙ СПЕЦІАЛІСТ — СЕРЕДНІЙ ІНТЕРЕС У ЖИТТІ

ОБ'ЄКТИВНО НЕ ВИПРАВДАНО

ліч і по других господарствах. Чи можна сказати, що в таких шанованих громадян середній інтерес у житті, як це констатує автор статті? Ні і ще раз ні. Багато з них, будучи передовиками виробництва, бере активну участь в громадському житті села, сумлінно виконуює депутатські і громадські обов'язки, продовжує навчання за обраним фахом, знаходить час читати книги, газети, журнали. Де тут «середній інтерес у житті»?!

Буває інше, коли закінчивши школу на «4» і «5», юнак чи дівчина, не витримавши вступного конкурсу до вузу, шукає легку роботу, зневіряється лише в свої сили, а й у свої можливості, проявляє дійсно-таки середній інтерес у житті, а за спеціальність немає чого й говорити.

Досвід вчителів Долинської середньої школи № 1 в цій роботі повчальний. Правий т. Євсєєв, який рекомендує поглиблювати цей досвід. Але давати вивок «середнім учням» на все життя у тому формулюванні, яке подав автор у статті, — об'єктивно не виправдано.

Ф. ЯРЕМЕНКО,
директор середньої школи радгоспу «Устинівський».

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

МОЛОДІСТЬ ГОТУЄТЬСЯ

В потоці міжнародних новин повідомлення про життя, боротьбу і діла молоді в останній час вийшли на передній план. У багатьох країнах світу пройшли ангінепералістичні виступи молоді і студентів. Студенти Західного Берліна вийшли на вулиці, щоб висловити свій гнів у зв'язку з замахом неонациста на одного з студентських лїдерів Руді Дучке. Повстали негри в американських гетто. Страйкували студенти Рїо-де-Жанейро. Гуаякля, Бейрута, Рїма, Павїї і багатьох інших міст і університетських центрів. Не стихає хвилювання в університетах Іспанії. Часто студентські страйки закінчуються конфліктами з поліцією, арештами і загибелю представників прогресивної молоді. Не зупиняються виступи на підтримку справедливої справи в'єтнамського народу, росте обурення.

Під знаком активізації молодіжного руху їде підготовка до IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Софїї. Вперше до лозунгів всіх попередніх фестивалів «Мир і дружба» прибавилось висноєне на перше місце слово «солідарність». «За солідарність, мир і дружбу!» Дїйсно, солідарність, рїзних загонів молоді в боротьбі проти імперіалїстичного гїту стає головною метою молодіжного руху і об'єктивною основою для досягнення успіху.

Багато вже зроблено в рїзних країнах світу для успішного проведення фестивалю. В Софїї створений фестивалний штаб

— Міжнародний підготовчий комітет. Молодіжні організації більше ніж 120 країн висловили бажання взяти участь у фестивалі. В Софїю повинно прїїїхати близько 20 тисяч юнаків і дївчат з усіх континентів землі. В багатьох країнах створені національні фестивалні комітети, які організують збір коштів і готують делегації на фестивалю. За пропозицією Всесвітньої федерації демократичної молоді і Міжнародної спілки студентів уже проведено ряд міжнародних молодіжних заходів. На сесїї Виконкому ВФДМ в Будапешті було прийнято звернення до молоді світу з закликом прїїїхатися до всесвітньої кампанії дїїї молоді за перемогу в'єтнамського народу. Присвячуючи цю кампанїю Софїйському фестивалю, Виконком ВФДМ утвердив її програму, в яку входять такі конкретні заходи, як місячний манїфестаційний молоді на підтримку В'єтнаму, збір коштів на основі розповсюдження спеціальних марок, виданих Національним фронтом визволеного Південного В'єтнаму, а також кампанїю «Ешелон для В'єтнаму» — збір матеріальних цїнностей для відправки у В'єтнам.

В Празї відбулася надзвичайна міжнародна студентська конференція з участю представників більш як 50 національних студентських організацій, присвячена солідарності з героїчною боротьбою в'єтнамського народу.

Тема В'єтнаму і підготовка фестивалю були на порядку денному сесїї Виконкому МСС, яка відбулася у Берліні. Виконком прийняв рїшення «перетворити цей фестиваль у великий форум солідарності молоді з справедливою боротьбою в'єтнамського народу проти американської агресїї». Їде активна підготовка до фестивалю і в окремих країнах. У Фїлїппїнах цю роботу

веде спеціально створений комітет. До складу фїлїпської делегації відбрано тисячу чоловік, серед яких представники найрїзноманїтніших організацій і політичних течїй. На честь фестивалю фїлїпська молодь проводить зараз естафету по містах країни.

В Західній Нїмеччині активну діяльність розвернув комітет «Робітничий гурток — фестиваль». Він виразив згоду зі зверненням Міжнародного підготовчого комітету і, значить, із завданнями і цїлями фестивалю. В своєму зверненні до західнонїмецької молоді він закликав боротися проти будь-якої допомоги ФРН американським агресорам. Комітет пошле в Софїю делегацію, яка представляла б «по можливості всі існуючі політичні напрями, що відповідають цїлям всесвітнього фестивалю молоді».

У багатьох країнах Латинської Америки молодь змушена готуватися до участі в фестивалі у підпіллі, приховуючи свою діяльність не тільки від власних реакційних властей, а й від агентів американського Центрального розвідвального управління.

З ініціативи ВФДМ в столиці Уругваю Монтевідео відбулася Перша латиноамериканська зустріч трудової молоді, яка проходила під знаком єдності, солідарності і інтернаціоналізму.

В умовах активізації молодіжного руху в усьому світі деякі національні молодіжні і студентські організації рвуть відносини з реакційними міжнародними організаціями, створеними і фїнсованими американським ЦРУ. І встановлюють зв'язки з ВФДМ і МСС. Таке рїшення прийняв з'їїд Національної спілки студентів Фїлїппїнї. Рїшення взяти участь у фестивалі і направили спосерїгача в ВФДМ прийняти на конференції Федерації соціалїстичної молоді Чїлі.

В інтерв'ю агентству АТІ президент ВФДМ Родольфо Мекїні підкреслив, що «характерною рисою Софїйської зустрічі буде участь декількох національних і міжнародних молодіжних організацій, котрі до ми чи були в опозиції до ВФДМ». Фестиваль в Софїї, сказав він, перерешить всі попередні зустрічі молоді світу.

Арк. КОЗАКОВ.
(ТАРС).

М. СТОЯН

(Закінчення. Початок в газетах за 16 і 18 травня).

З донесень брата вбитого поміщика Олександра Лупенка, з регулярних повідомлень куркульні німецьке командування зрозуміло, що Канізький полк — це купка мужиків з вилами, що в ньому бувають солдати і досвідчені командири, що повстання окопило багато сіл, що пожежа перекидається на весь повіт. І командування окупантів кинуло на повсталих тринадцять тисяч відбірного війська, дві до зубів озброєні дивізії...

6. ЧОРНА ТРАГЕДІЯ

Червоні юнаки не знають слова «Зрада»
І не знайдуть стежок трусливо утікати.
Зоріє нам всесвітня перемога
Нехай тремтять всесвітні каті!
Валерій ПОЛИЩУК, «Юнацький марш».

Полк не відступав, полк бився, боронив рідні села, рідну землю. Та німці переважали повсталі артилерія, кулемети. Над селами кружили літак.
Окупанти одержали поповнення з Великої Виски, не минуло жодного села. Позаду них на дорогах, на вулицях лежали розстріляні, на телеграфних стовпах, на деревах, на крилах вітряків гойдалися повішені.

Полк порідів. Багато бійців залишились навки в зелених житах.
Куркуль пускали поголос за поголосом, поширювали найнеймовірніше: в Росії відновили владу царя, більшовиків знищено. Стертий з лиця землі Петроград. І тут німці не панькаються ні з ким. Спалили геть Обознівку, порозстрілювали всіх у Лелеківці.
В полку знали — то провокація, щоб залаяти повсталі. Та розвідала жодна неслухачка: справді на село йдуть хмарами з усіх країв німці...

Надзвичайно ускладнилось і становище у Єлисаветграді. У місто німці кинули свіжі війська, блокували Єлисаветград. Здалося, що й птах не вилетить з нього. І все ж він вилетів. Підпільний більшовицький комітет ні на хвилину не забував про канізьке повстання. Комітет надіслав до повсталі свого посланця. Він пробрався через німецькі заслони і патрулі, він гаряче говорив командирам: — Ми знаємо, що вам важко, що вас ворог оточив з усіх боків. Ми, товариші, радімо вам вийти якнайскоріш з оточення, поки не звузілось смертельне кільце. Радимо пробратись в ліси Київщини, до партизанських загонів, у Червону Армію, щоб далі продовжити боротьбу! Командування повстанців згодилось з порадою і дало наказ: всім бійцям вийти з оточення. Штаб тепер буде у Василівці, що біля Ставдел. Боротьба не припиняється. Окупантів битимуть невеличкими загонами. Поодинокі, групами повстанці вночі кидали

село. Проте, дехто завагався. А вранці з сел ніхто вже вийти не зміг...
Настало 3 червня. Гуляло літо. Відцвіли акації, колосились хліба. Моторозна тиша, неначе перед грозою, стояла над Канежем.
Немов на свято вбиралися куркулі. Готували вишиті рушники, білі паляниці, сіль...

А за селом з висоток, могили націлились на село жерла тупих гармат.
На всіх вулицях запалали пожежі.
Біля криниці вбили сімдесятирічного Павла Ільчевича. Старий Слюсар ніс дитину. Попросив, щоб дозволили занести маля в кімнату. Не доіс — під пострілом упав на зеленій споріш. Коло акації розстріляли Ткача, Данилова.
Метушилась на радіощах куркульня — німці їх хороми минають, німці прийняли від них хліб-сіль.

Хатину, в якій був штаб повстанців, палають, а господаря, Панаса Спринчана, нагаями закатували до смерті.
На південно-східній околиці біля церковної огорожі кількома рядами з карабінами напоготові стояли солдати. В огорожу згоняють все нові групи чоловіків. Біля хвіртки стоїть з куркульнею поміщик. Нова група. У ній і два повстанці — Макар Сімбаба і Павло Танін. Куркуль хриплять:
— То більшовики, пане!
Іх розстрілюють тут же, на гіркому поліні...

У церкві йшла моторозна обідня. Її правив священник Кошуцький.
До амвона підійшов німець-офіцер і поміщик Лупенко. Офіцер не говорив, а рикав. Лупенко і перекладав і хрипів... не звергаючи уваги на богів, що застигли на стінах, матірно лаявся:
— Пси скажені! Смердюче бидло!
Натовп мовчав, натовп відсахнувся від катів, збившись у тісну купу. Натовп знав: більшість вирвалось. А тих, хто лишився, не видасть ніхто з них!

Офіцер, не дочекавшись відповіді, круто обернувся до священника:
— Називай більшовиків!
Кошуцький зблід:
— Пане офіцере! Я в цьому селі недавно і людей не знаю!
Батьошко брехав. Він разом з Лупенком і куркулями складав список повстанців. Він не хотів називати повсталіх при людях. Він боявся, що і його можуть забити кілками.

Офіцер ступив уперед і вдарив щосили Кошуцького палицею:
— Називай, бо пристрїлю й тебе!
Ще більш розгублений і переляканий, піп став називати прізвища тих, хто кидався йому у вічі. Карателі зразу ж вивертали їх з натовпу. Почувся чийсь дужий крик:
— Батьошко, що ви робите?
Кошуцький в істерії загорланів:
— Нічого відмовлятися? Всі ви більшовики!
Староста побачив Семена Капріора, вхопив його за груди і почав бити в обличчя:
— Десятин наших хотів? Хліба? Худоби? За правду Леніна розпинався?!

І обернувся до офіцера:
— Ваших у Веселівці вбиває! На вітряк його!

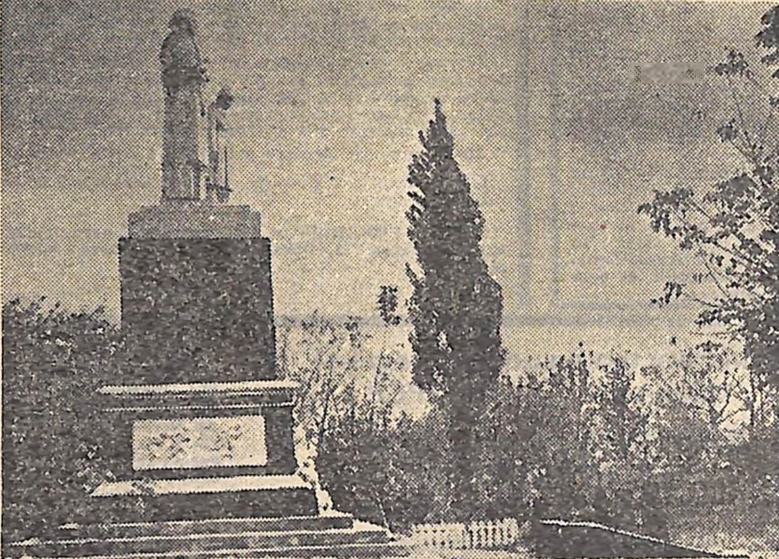
Вже вісім стояли під крилами вітряка. Офіцер чогось чекав. І не дочекався. Спомурнів, махнув рукою.
Село ахнуло.

На крилах вітряка загойдався повішений Семен Капріор і його товариші...
Куркулі вибирають все нові й нові жертви. Повстанців лишилось небагато. Та куркулі пригадують все — як їх ляляли, хто кося подивився.

Розстріли не припинились й на другий день. Пригнали із сусідньої Веселівки 22 чоловіків і юнаків, примусили копати яму і похивали всіх.

мстили ворогові за повішених і розстріляних друзів.

Над селом знову замаюрив червоний прапор. Одного літнього дня, прямиючи на Єлисаветград, зупинились на околиці червоні вершники. Командир зіскачав з коня, рвучко скинув з голови шапку, хитнувся, впав на коліна, правицю поклав на зелену траву. То був Тимофій Поліщук, він не міг минути своїх друзів, що лежали під землею. Він пам'ятав їх, він воював з ворогами, він ішов походом на махнозців... Він не знав, що й сам упаде в тому бою, зарубаний ворогами. Він тримав правицю на зеленій траві і шепотів:
— Ми вас ніколи не забудемо, друзі!

На могилі загиблих повстанців.

Фото В. ЗЕЛІНСЬКОГО.

7. БИЛА НАРОДНА ГОДИНА

Ми йдем вам відплатити за сльози,
за кривду, за мукі,
Щоб бідний люд віки терпінням
шляхом людським...
За це ми душним вас, ламаєм ноги,
руки
І топлимо в крові наш нескінченний
снів...
... То ми йдемо... Тремтять і ждуть!
В. СОСЮРА, «Відплата».

8. О. НЕДАРЕМНО, НІ!

Не марно йшли ми до загину
На крик розпачливий: «Війна!»
Немов у лузі та калюжі —
Колінь печальна України.
Тепер весела сторона.
В. СОСЮРА, «Дніпрельстан».
— Каніж. Велике й гарне село. Вночі у свійї електричних вогнів. Вдень у зелені садів і приборях пшениць, у новобудовах.

На південній околиці — невеличкий гайок. Там акації тріпочуть листям, шумлять, не змовкають кучеряві клени, там вітер колише шовкову траву.

Там у великій братській могилі вічним сном сплять хоробрі повстанці — мужні чоловіки і юнаки з гарячими серцями.
А над ними — пам'ятник. Висока, скорботна мати з малим дитям.
Трохи далі стоїть ще один пам'ятник. Бронзовий Ілліч своїм мудрим поглядом дивиться на село. На села. Що в трудні години залишались вірними йому, і не жалючі життя, боролись за його велику правду.
Микола СТОЯН.
с. Каніж
Новоміргородського району.

НАЙЧУДЕСНІШИЙ ВЕЧІР

ПЕРША ВИСТАВА УФІМСЬКОГО РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО РОСІЙСЬКОГО ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ

Вечір 18 травня був одним з найчудесніших вечорів для тих, кому пощастило бути присутнім в театрі імені Кропивницького на виставі В. Шишкова «Угрюм-ріка».
Давня дружба зв'язує кіровоградців з башкирами, чимало наших делегацій побувало в сонячних краях друзів, не раз бували і вони в нас.
У кіровоградців лише однієї стрічки не вистачало до чудового вінка дружби — уяви про досягнення братів-башкирів на мистецькій ниві.
Ще задовго до початку зал заповнили шанувальники уфимських артистів. З нетерпінням чекали початку. І ось пролунав третій дзвінок. На авансцену виходить весь колектив театру. Шквал оплесків проноситься по залу і довго-довго не змовкає, вінчаючи і підкреслюючи тепле, щире слово привітання башкирським друзям.
Перша вистава уфимців на сцені театру імені Кропивницького. Якою вона буде?

Треба сказати відразу: недаремно з таким нетерпінням чекали ми вистави, з перших тактів величної і тривожної музики Рахманінова, з першим відкриттям завіси, з першими репліками акторів нас, глядачів, взяли в полон і не відпустили до самого кінця.
«Угрюм-ріка» — соціальна драма. Це створювало для колективу додаткові труднощі. Не завжди засоби сценічного мистецтва можна досягти того епічного розмаху, як в «Угрюм-ріці».
В наше завдання не входити докладний аналіз. Єдині слова, які будуть доречні в цьому короткому враженні від першого знайомства: «Ви ще не бачили жодної вистави уфимців? Ні? Шкода, ви втрачаєте кілька приємних вечорів. Поспішайте скористатись нагодою зустрітись з чудовими акторами, з чудовим мистецтвом братньої Башкирії!»
П. ЛІНЬОВ, старший інспектор по мистецтву обласного управління культури.

ФУТБОЛ

НАДІЯ „ДНІПРА“ — НА АНДРІЯ БІБУ

ЧЕРГОВА ГРА ОЧИМА УБОЛІВАЛЬНИКІВ

Позавчора кіровоградські футболісти приймали у себе вдома дніпропетровську команду «Дніпро». Гра закінчилась внічию — 1:1. Першими відкрили рахунок наші земляки. М'яч, поданий з кутového Віктором Квасовим, уміло прийняв на голову Анатолій Кравченко і направив його в сітку воріт. Це сталося на 23 хвилини другого тайму. А через 15 хвилин гості сквитали гол.
Уболівальники, яких зібралось на стадіоні більше 20 тисяч, побачили в складі «Дніпра» колишнього гравця київського «Динамо», заслуженого майстра спорту Андрія Бібуба. Це ім'я добре знайоме любителям футболу. Адже вони не раз зустрічали відомого футболіста в складі збірної країни, не один раз він був грозою воріт суперників.

З різними почуттями залишали уболівальники стадіон. І потім, уже пізно ввечері, можна було зустріти в місті купки людей, які жваво обговорювали матч. Пристрасті ще й зараз не затихли. Як же уболівальники оцінюють матч? Про це розповімо в наступній статті.
П. Шиян, головний інженер БМУ № 7 тресту «Кіровоградсьлібул»: «При всіх плюсах і мінусах зустріч «Зірки» з «Дніпром» мені сподобалась. Звичайно, наші хлопці могли виграти. Після першого гола назривав ще один. Дніпропетровці розгубились, але футболісти «Зірки» не зуміли використати цей момент, а потім розхолоднілись, знизили темп, що й привело до нічної».

В. Кужєєв, вчитель СШ № 2, І. Кужєєв, студент Ростовського університету, Г. Решетник, шофер, В. Решетник, вчитель СШ № 13, Б. Сахно, токарь ремзаводу «Укрсільгосптехнікі», В. Брага, зварювальник обрємбудтресту: «Гол наші футболісти забивали чудовий! Хлопці трудилися, були повні бажання виграти. Але гол у відповідь... Такого ми не можемо пробачити! Л. Колтуну. Треба бути уважнішим у воротах, бачити поле, а не покладатись повністю на захисників».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 22 травня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «Банка консервів». (Кіровоград). 11.30 — Художній фільм «Два капітани». (Кіровоград). 18.00 — Кіровоградські вісті. 18.15 — «Академія сільськогосподарських знань». (М). 19.20 — Відбірковий матч олімпійських команд з футболу: СРСР — ЧССР. 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Наша пресра. «Покійник з Мединбурга». Телевізійний спектакль. Друга частина. (Львів). 23.15 — Шолохінський фестивального тижня (К).
ЧЕТВЕР, 23 травня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «Імени Леніна». (Кіровоград). 11.30 — Художній фільм «Зелений подіж». (Кіровоград). 17.15 — «РЕВ» — союз рівноправних». До 18-річчя створення Радянської економічної взаємодопомоги. (М). 18.15 — Населенню про шкільну оборону. (М). 18.30 — «Весня земляроба». Передача радянського і угорського телебачення. 19.00 — Операція «Трест».

Багатосерійний художній телефільм друга серія. (М). 20.35 — Програма «Час». (М). 21.15 — Художній фільм. (Кіровоград).
Друга програма. 21.15 — Передача з Клепа. 22.00 — Літературний театр. О. Гончар. «Троїка». (Телеспектакль). (К).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАТІВ

ВІТРОРОК, 21 травня. 16.10 — С. Маршак — «Лиха болять — шаста не злати». Театральна вистава. 17.40 — Телевізійні вісті. (К). 18.00 — Кіножурнал. 18.30 — Случайним чином основ марксизму-ленінизму. (М). 19.00 — «Академія сільськогосподарських знань». (М). 19.20 — Відбірковий матч олімпійських команд з футболу: СРСР — ЧССР. 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Наша пресра. «Покійник з Мединбурга». Телевізійний спектакль. Друга частина. (Львів). 23.15 — Шолохінський фестивального тижня (К).
СЕРЕДА, 22 травня. 17.00 — Мультиплікаційний фільм. 17.15 — Передача «Знання» (Одеса). 18.00 — Передача з Одеси. 18.30 — Актуальний екран. 19.00 — «Операція «Трест». Телевізійний фільм (1 серія). (М). 21.15 — Міжнародний огляд (К). 21.45 — «Агрус» Телевізійний фільм. (К). 22.20 — «Мистецтво друзів». (К). 23.15 — Шолохінський фестивального тижня (К).
ЧЕТВЕР, 23 травня. 17.00 — Фільм для дітей. 17.45 — Телевізійні вісті. (М). Мультиплікаційний фільм. (К). 18.15 — Населенню про шкільну оборону. (М). 18.30 — Телевізійні фільми студій країни. 19.00 — «Операція «Трест» Телевізійний фільм (2 серія). (М). 20.35 — Програма «Час» (М). 21.15 — Програма «Час» (М). 21.15 — Програма «Час» (М). 21.15 — Художній фільм «Наодинці з ніччю».

РОСТОВСЬКЕ-НА-ДОНУ

**МОРЕХІДНЕ
УЧИЛИЩЕ
РИБНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ**

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на перший курс денного відділення на базі неповної середньої школи по спеціальностям:

морське судноводіння і експлуатація суднових силових установок.

Училище є середнім повним закладом і готує кадри командного складу для морських рибпромислових суден.

Прийом заяв — з 1 червня по 31 липня.

Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня.

Прийняті в училище забезпечуються безкоштовним харчуванням, обмундруванням, гуртожитком, а також стипендією.

Умови прийому — згідно правил, затверджених МВССО СРСР на 1968 рік.

Заяви з відповідними документами направляти за адресою: г. Ростов-на-Дону, ГСП-1, ул. Оборони, 49, прийомної комісії.

**ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ
ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 1**

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1968—1969 навчальний рік по спеціальностях: машиністи бульдозерів, скреперів, грейдерів (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 17 років 4 місяці); машиністи екскаваторів (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 17 років 4 місяці); трактористи-машиністи широкого профілю (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 17 років 4 місяці); шофери з кваліфікацією слюсаря (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 16 років 5 місяців, приймаються юнаки та дівчата); штукатури-малари (2-річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 15 років, приймаються юнаки та дівчата); муляри (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 16 років, приймаються юнаки та дівчата); слюсарі по ремонту землерийних машин (2-річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 16 років 4 місяці).

Прийом на навчання провадиться за особистою заявою (без направлення). Учні забезпечуються стипендією, триразовим харчуванням, спецодягом, а ті, що потребують — і гуртожитком.

Вступники представляють на ім'я директора училища: заяву, а також паспорт чи довідку з селищної чи сільської Ради з містом паспорту, свідоцтво про освіту (не нижче 8 класів), довідку з місця проживання, характеристику з виробництва чи школи, автобіографію, три фотокартки (3x4 см).

Документи приймаються з 10 травня по 31 серпня.

Ті, що закінчать училище, направляються на роботу в трест «Дніпроводбуд».

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Олександрія, Кіровоградської області, вул. Жовтнева, 53, Олександрійське сільське профтехучилище № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

**КАПІТАНІВСЬКЕ МІСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ № 10**

ОГОЛОШУЄ НАБІР на 1968—1969 навчальний рік юнаків 1952, 1953 та дівчат 1951, 1952 року народження.

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості по таких спеціальностях: наборщик дифузійних жовіт-газоелектрозварювальників, батареїщик дифузій-газоелектрозварювальників, сатуратник — штукатур — малар, оператор дисконів фільмів — штукатур — малар, бригадир вапняно-випалювальної печі-муляр, випарник — муляр, апаратник — слюсар, бригадир продуктового цеху — слюсар, слюсар-електромонтер, слюсар-електромонтер контролюю-вимірвальних приладів і автоматики.

Учні, які закінчують училище, направляються на роботу на цукрові заводи. Вступники повинні мати освіту за 8—10 класів, бути фізично здоровими.

Учні забезпечуються за рахунок держави триразовим харчуванням, обмундруванням та спецодягом; сироти і діти інвалідів — гуртожитком.

Строк навчання — 2 роки.

Заяви приймаються з 20 травня по 10 серпня 1968 року.

Початок навчання — 1 вересня.

Вступники повинні подати на ім'я директора училища: свідоцтво або атестат про освіту, характеристику з школи або місця роботи, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, довідку про стан здоров'я, автобіографію та 6 фотокарток (3x4 см).

АДРЕСА УЧИЛИЩА: селище Капітанівка, Новомиргородського району, Кіровоградської області, МПУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

**МИКОЛАЇВСЬКИЙ
СУДНОБУДІВНИЙ
ІНСТИТУТ**

**імені адмірала
С. О. МАКАРОВА**

з 20 червня оголошує прийом студентів на 1 курс спеціальностей:

суднобудування і судноремонт, обладнання і технологія заводського виробництва, економіка і організація машинобудівної промисловості (спеціалізація — суднобудівна промисловість), суднові силові установки, турбобудування, двигуни внутрішнього згоряння, електрообладнання суден.

Вступні екзамени проводяться з 1 по 20 серпня.

Піонерські студенти забезпечуються гуртожитком.

Заяви про прийом з потрібними документами згідно правил прийому до вузів направляти на адресу: м. Миколаїв (обласний), вул. Скороходова, 5. Телефон 70-94-27.

РЕКТОРАТ.

Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти УРСР

**ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКИЙ
ІНДУСТРІАЛЬНИЙ
ІНСТИТУТ імені М. І. АРСЕНІЧЕВА**

ОГОЛОШУЄ НАБІР СТУДЕНТІВ на 1968—1969 навчальний рік.

На денне навчання з відривом від виробництва по спеціальностям: промислова теплоенергетика, ливарне виробництво, обробка металів тисненням, металургія і технологія заводського виробництва, технологія машинобудування, металознавство, верстат і інструменти, механічне устаткування заводів чорної металургії, автоматизація і механізація механічних процесів, технологія твердого палива.

На вечірне навчання без відриву від виробництва: металургія чорних металів, обробка металів тисненням, механічне устаткування заводів чорної металургії, електропривід та автоматизація промислових установок, автоматизація і комплексна механізація металургійного виробництва, технологія неорганічних речовин і хімічних добрив, автоматизація і комплексна механізація хіміко-технологічних процесів, хімічна технологія твердого палива.

Забальнотехнічний факультет: розробка родовищ корисних копалин, енергетика, металургія машинобудування і приладобудування, електронна техніка, електроніка приладобудування та автоматика, радіотехніка, хімічна технологія, технологія про-

довольчих продуктів, технологія товарів широкого вжитку, будівництво, транспорт, економіка.

Вступники подають на ім'я ректора такі документи: заяву з зазначенням факультету і спеціальності, документ про середню освіту (в оригіналі), характеристику для вступу у вуз, автобіографію, медичну довідку (форма № 266), витяг з трудової книжки, чотири фотокартки (3x4), паспорт і військовий квиток або приписне свідоцтво представляються особисто.

Особи, направлені виробництвом на денне навчання, подають направлення, підписане керівником підприємства і громадськими організаціями.

Вступники складають такі екзамени:

на спеціальності металургійної і хімічної технології — з хімії (усно), математики (усно), фізики (усно), української чи російської мови і літератури (твір); на спеціальностях технічних та інженерно-економічних — з математики (письмово та усно), фізики (усно), української чи російської мови і літератури (твір). Прийомні екзамени проводяться гуртожитком.

Документи приймаються на денне навчання з 20 червня до 31 липня, на вечірне навчання і забальнотехнічний факультет — з 20 квітня до 31 липня.

Вступні екзамени з 15 травня до 5 червня і з 1 до 20 серпня.

АДРЕСА: м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровської області, проспект Пеліна, 16.

РЕКТОРАТ.

Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти

**КОМУНАРСЬКИЙ
ГІРНИЧО-МЕТАЛУРГІЙНИЙ
ІНСТИТУТ**

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ на 1968—1969 навчальний рік по спеціальностях денного навчання:

технологія і комплексна механізація підземної розробки родовищ корисних копалин, гірничо-електромеханіка, електрифікація і автоматизація гірничих робіт, гірничі машини і комплекси, металургія чорних металів, фізико-хімічні дослідження металургійних процесів, обробка металів тисненням, технологія машинобудування, електропривід і автоматизація промислових установок, електричні машини і апарати, автоматизація теплоенергетичних процесів, промислове і цивільне будівництво, будівництво підземних споруд і шахт.

Вступні екзамени на всі спеціальності, крім нижчеперахованих, з таких дисциплін: математики (усно і письмово), фізики (усно), російської мови і літератури (твір) — непрофільюючий предмет.

Особи, що вступають на спеціальності «Металургія чорних металів», «Фізико-хімічні дослідження металургійних процесів» і «Обробка металів тисненням» складають екзамени з математики (усно), фізики (усно), хімії (усно), російської мови і літератури (твір) — непрофільюючий предмет.

Нагороджені по закінченню середньої школи золотою (срібною) медаллю та ті, що закінчили середній спеціальний навчальний заклад з відзнакою, складають встановлені екзамени лише з однієї з профільюючих дисциплін — математики (письмово і усно). При складанні екзаменів (як письмово, так і усно) з цієї дисципліни з оцінкою «п'ять», вони звільняються від складання вступних екзаменів, а при одержанні оцінки «чотири» чи «три» складають екзамени і з решти предметів.

Заяви приймаються з 20 червня по 31 липня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Заяви подаються на ім'я ректора інституту (вказати оброби факультет і спеціальність, а також яку іноземну мову вивчав чи бажає вивчати в інституті).

До заяви додаються: характеристика для вступу у вуз, документ про середню освіту (в оригіналі), автобіографія, медична довідка (форма № 266), 4 фотокартки, довідка з місця проживання.

Особи, що мають практичний стаж роботи не менше 2-х років, а також направлені на навчання з відривом від виробництва на спеціальності, які відповідають характеру їх роботи в народному господарстві, повинні додати до заяви звіренний підприємством чи організацією витяг з трудової чи колгоспної книжки.

Більш докладні відомості про умови прийому можна одержати в прийомній комісії інституту.

АДРЕСА ІНСТИТУТУ: м. Комунарськ, Луганської області, проспект Леніна, 16.

РЕКТОРАТ.

**КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ № 2**

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

для підготовки мулярів, теслярів, маларів, маларів-штукатурів, столярів-теслярів.

Строк навчання 1—2 роки.

Приймаються юнаки й дівчата 1952—1953 років народження з освітою 8—10 класів.

Учні забезпечуються безкоштовно харчуванням, обмундруванням, спецодягом, гуртожитком, і одержують 33 проценти сум, зароблених під час виробничої практики.

Для вступу треба подати заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження, паспорт, документи про освіту (в оригіналі), характеристику з школи, довідку з місця проживання, довідку про сімейний стан і 6 фотокарток (3x4 см).

Документи приймаються до 1 серпня.

Початок занять — 1 вересня 1968 року.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 3.

Довідки даються по телефону 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

**Кіровоградське
міське
профтехучилище № 4**

ОГОЛОШУЄ

на 1968—1969 навчальний рік

набір юнаків та дівчат у віці 15—17,5 років на спеціальності:

1. Формувальники машинного формування.
2. Слюсарі-інструментальники.
3. Слюсарі-ремонтники.
4. Слюсарі-сантехніки.
5. Слюсарі механоскладальних робіт.
6. Токарі (дівчата).

Вступники повинні мати освіту не нижче 8 класів середньої школи і бути фізично здоровими.

Навчання в МПУ № 4 безкоштовне. Учні забезпечуються харчуванням, обмундруванням і спецодягом або стипендією і спецодягом, а учням-формуальникам надається, в необхідних випадках, обладнання гуртожитком.

Строк навчання 2 роки, а формувальників машинного формування і слюсарів механоскладальних робіт — 1 рік.

Початок навчання 1 вересня 1968 року.

Ті, хто вступає до училища подають особисто заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику із школи, свідоцтво про народження (ті, хто досяг 16 років, — паспорт), довідку квартального комітету чи сільської Ради з місця проживання, автобіографію, три фотокартки (3x4 см).

Документи приймаються з 15 травня по 15 серпня ц. р. шодня, крім суботи і неділі, з 14-ї години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, МПУ № 4. Телефонні: 2-30-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

**МИРГОРОДСЬКИЙ
КЕРАМІЧНИЙ
ТЕХНІКУМ**

І. М. В. ГОГОЛЯ

оголошує прийом учнів на 1968—1969 навчальний рік

На денне відділення по спеціальностях: технологія кераміки, газопічна теплотехніка, художня кераміка. Приймаються особи, що закінчили 8 класів. Прийом заяв з 1 червня по 31 липня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня по таких предметах:

по спеціальностях технологія кераміки і газопічна теплотехніка — з математики (усно), української чи російської мови (диктант); по спеціальності художня кераміка: з малювання й живопису, української чи російської мови (диктант).

На вечірне відділення по спеціальностях: технологія кераміки, газопічна теплотехніка. Приймаються особи, що працюють на керамічних підприємствах, і закінчили 8 чи 11 класів середньої школи.

Вступники на 1 курс здають екзамени з предметів: математики (усно), української чи російської мови (диктант).

Вступники на 3 курс здають екзамени з предметів: по спеціальності технологія кераміки — з російської чи української мови і літератури (твір), хімії (усно); по спеціальності газопічна теплотехніка — з російської чи української мови і літератури (твір), математики (усно).

Прийом заяв з 1 квітня по 5 серпня.

Вступні екзамени з 1 червня по 20 серпня.

Заяви надсилаються на адресу: м. Миргород, Полтавської області, вул. Гоголя, 184.

ДИРЕКЦІЯ.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград

Адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефонні: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

За довідками звертатися на адресу: м. Кривий Ріг, ПЗК, Кармелюка, 33. Гірничозбагачувальний технікум. **ДИРЕКЦІЯ.**